

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „AUTORAMIKSAS“ SKUNDO**

2020 m. liepos 20 d. Nr. S-135 (7-112/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės R. T., narių Evaldo Raistensčio (pranešėjas), Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „Autoramiksas“ (toliau – Pareiškėja) 2020-05-19 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Muitinės departamentas, mokesčių administratorius) 2020-04-23 sprendimo Nr. 1A-73 (toliau – Muitinės departamento sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovas advokatas I. O. ir Atsakovo atstovė Y. T. 2020-06-16 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja prašo skundžiamą Muitinės departamento sprendimą panaikinti arba, jei Komisija nuspręstų patvirtinti Muitinės departamento sprendimą dalyje dėl Europos Sąjungos (toliau – ES) kilmės prekių apmokestinimo importo maito mokesčiu, remiantis 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 120 straipsniu pakeisti centrinio mokesčio administratoriaus sprendimą ir atsisakyti išieškoti 58 145 Eur importo maito ir su ja susijusių 1 298 Eur maito delspinigių sumą.

Pareiškėja nurodo, kad Kauno teritorinė muitinė (toliau – Kauno TM), atlikusi Pareiškėjos importuotų prekių, deklaruotų elektroninėse importo deklaracijose (toliau – EID) Nr. 17LTKR1000IM02E253 (2017-07-20), Nr. 17LTKR1000IM06E062 (2017-11-28), Nr. 18LTKR1000IM024263 (2018-03-01), Nr. 18LTKC1000IM0395F5 (2018-06-12), Nr. 18LTKC0100IM09D072 (2018-11-05), Nr. 19LTKC0100IM010198 (2019-01-25), Nr. 19LTKC0100IM065EC7 (2019-05-21), Nr. 19LTKC0100IM09C998 (2019-07-23), Nr. 19LTKC0100IM0D6719 (2019-09-30), Nr. 19LTKC0100IM0F15D9 (2019-10-30) (toliau – ginčo EID) patikrinimą, perskaičiavo importuotoms prekėms importo mokesčius ir apskaičiavo mokestinę nepriemoką muitinėje: 58 145 Eur maitą, 12 211 Eur importo pridėtinės vertės mokesčių (toliau – PVM) bei 1 298 Eur maito delspinigių.

Pareiškėja pažymi, kad ginčas iš esmės vyksta dėl to, ar ES kilmę turinčios prekės (nepriklausomai nuo to iš kokios šalies jos yra importuotos) apskritai gali būti apmokestinamos trečiųjų šalių importo maito mokesčiu. Ginčo dėl to, kad Pareiškėjos importuotos prekės turėjo ES kilmę, nėra. Tačiau mokesčių administratorius sprendė, kad iš Izraelio importuotos ES kilmės prekės visgi turi būti apmokestinamos trečiųjų šalių importo maitu. Pareiškėja nurodo, kad ginčo prekės yra pagamintos (išgautos) ES (buvo gaminamos ES valstybėje narėje – Olandijoje), todėl akivaizdu, kad ginčo prekių nebuvo pagrindo prilyginti trečiųjų šalių kilmės prekėms ir apmokestinti importo maitu.

Pareiškėja teigia, kad Kauno TM neginčijo Izraelio muitinės išduotų EUR.1 sertifikatų ir neteikė Izraelio muitinei paklausimo apie pastarosios išduotus judėjimo sertifikatus,

kas patvirtina, kad EUR.1 sertifikatų turinys yra teisingas. Remdamasi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktika, Pareiškėja akcentuoja, kad gabenos ES kilmės prekes, todėl joks papildomas šių prekių apmokestinimas importo muitais nėra leistinas ir negalėjo būti taikomas. Be to, nustatyti prekių kilmę turi eksporto valstybės institucijos, o valstybių narių muitinės administracijos iš esmės turi pripažinti eksporto valstybės muitinės institucijų atliktus įvertinimus, ypač tuo atveju kai tarptautiniu susitarimu, kuriuo Sąjunga ir trečioji valstybė susaistomos abipusiais įsipareigojimais, nustatytas preferencinis režimas. Taigi, Pareiškėjos nuomone, Lietuvos Respublikos muitinė privalo vadovautis Izraelio muitinės išduotais EUR.1 judėjimo sertifikatais ir taikyti lengvatinių 0 proc. muto tarifą.

Dėl Sąjungos muitinės kodekso 120 straipsnio taikymo

Pareiškėja nesutinka su muitinės išvada, jog ji nebuvo pakankamai atidi ir rūpestinga bei neįsitikino, kad iš Izraelio importuojamoms ES kilmės prekėms negali būti taikomas lengvatinis muto tarifas.

Pareiškėjos teigimu, Kauno TM pareigūnai, taikant lengvatinių muto tarifą, laikotarpiu nuo 2017-07-20 iki 2019-10-30 įformino net 10 EID, todėl jie privalėjo patikrinti EUR.1 judėjimo sertifikatų turinį ir užtikrinti, kad tuo atveju, jei būtų nustatyta, jog iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms lengvatinio muto tarifo taikymas nenumatytas, nebūtų įformintos EID deklaracijos. Kauno TM pareigūnams neatlikus būtinų priežiūros veiksmų, susijusių su prekių kilmės dokumentų tinkamumo nustatymu, susiklostė „ypatinga situacija“, dėl kurios atsakomybė už importo skolą muitinei negali kilti išimtinai Pareiškėjai. Juolab, Pareiškėjos teigimu, deklaracijų įforminimui ji buvo pasitelkusi profesionalius muitinės tarpininko atstovus.

Pareiškėja nurodo, kad jeigu EUR 1 judėjimo sertifikatų nebuvo galima priskirti „U090“ kodui (kaip kad nurodyta Muitinės departamento sprendime), darytina išvada, kad prieš įformindama ginčo importo deklaracijas kaip teisingas, Kauno TM neatliko pareigos jas patikrinti.

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Kauno TM 2020-01-31 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 0KM19/100055S, kuria Pareiškėjai apskaičiuota mokestinė prievolė: 58 145 Eur maitas, 12 211 Eur importo PVM bei 1 298 Eur muto delspinigiai.

Muitinės departamentas nurodo, kad UAB „I. O.“ su pateiktu įgaliojimu atstovaujanti Pareiškėją 2020-01-21 pateikė Kauno TM prašymą dėl importuotų prekių, deklaruotų ginčo EID, importo mokesčių perskaičiavimo, paaiškindama, kad importuotoms prekėms, deklaruotoms EID, apskaičiuojant maitą pagal muitinio įforminimo metu pateiktus EUR.1 judėjimo sertifikatus buvo nepagrįstai pritaikytas 0 proc. lengvatinis muto tarifas.

Kauno TM, išnagrinėjusi Pareiškėjos įgaliojimo atstovo UAB „I. O.“ prašymą, atliko tyrimą ir, kaip nurodyta skundžiamame sprendime, pagrįstai nusprendė, kad pagal muitinio įforminimo metu pateiktus kilmės dokumentus – EUR.1 judėjimo sertifikatus iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms lengvatinis muto tarifas netaikytinas, todėl pritaikius trečiųjų šalių muto tarifą Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuota ginčo mokestinė prievolė.

Dėl lengvatinio muto tarifo

Pareiškėja iš Izraelio į Lietuvos Respubliką importavo ES kilmės prekes, kurias deklaravo ginčo F. P. EID „34“ langeliuose deklaruota kilmės šalis – „EU“, „36“ langeliuose nurodyta tarifinė preferencija – „300“ (lengvatinė muto norma be sąlygų ar apribojimų), „44“ langeliuose „Papildoma informacija/pateikiami dokumentai/sertifikatai ir leidimai“ nurodytas dokumento kodas „U090“, prie minėto kodo įrašyti atitinkami EUR.1 judėjimo sertifikatų numeriai ir datos.

Lengvatinė prekyba tarp ES ir Izraelio yra vykdoma vadovaujantis 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimu Nr. 2/2005 (OL 2006 L 20), iš dalies keičiančiu Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 4 protokolą dėl sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžimo ir administracinio bendradarbiavimo metodų (toliau – 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimas). Muitinės departamentas nurodo, kad vadovaujantis nurodyto 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimo 16 straipsniu, importo maitų lengvatos,

pateikus EUR.1 judėjimo sertifikatą, EUR – MED judėjimo sertifikatą arba sąskaitos faktūros deklaraciją, taikomos, kai Bendrijos kilmės prekės importuojamos į Izraelį arba Izraelio kilmės prekės importuojamos į Bendriją.

Ginčo atveju svarbu tai, kad EID „34“ langeliuose prekių kilmės šalis nurodyta „EU“, o visų muitinio įforminimo metu pateiktų EUR.1 judėjimo sertifikatų 4 langeliuose „Prekių kilmės šalis, šalių grupė arba teritorija“ nurodyta „E.E.C“. Kaip nurodo Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjos pateikto vieno EUR.1 judėjimo sertifikato Nr. 0911825 vertimą į lietuvių kalbą, pažymima, kad 4 langelio įrašas „E.E.C“ išverstas kaip „EEB (Europos ekonominė bendrija)“.

Atsižvelgdamas į nurodytas aplinkybes, Muitinės departamentas padarė išvadą, kad iš Izraelio importuojamoms ES kilmės prekėms, deklaruotoms ginčo EID, pagal muitinio įforminimo metu pateiktus EUR.1 judėjimo sertifikatus (Nr. 870588, Nr. 870553, Nr. 870520, Nr. 902219, Nr. 902158, Nr. 902178, Nr. 0911670, Nr. 0911686, Nr. 0911811, Nr. 0911825) lengvatinio maito tarifo taikymas negalimas.

Pareiškėja nepagrįstai nurodo, kad Kauno TM neginčijo Izraelio muitinės išduotų EUR.1 sertifikatų ir neteikė Izraelio muitinei paklausimo apie pastarosios išduotus judėjimo sertifikatus, kas patvirtina, kad EUR.1 sertifikatų turinys yra teisingas. Skundžiamame sprendime pažymėta, kad EUR.1 sertifikatų turinio teisingumas nebuvo ginčijamas, nes iš jų ir EID turinio aiškiai matyti, kad iš Izraelio importuojamos ES kilmės prekės, kurioms pagal 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimą importo muitų lengvatų taikymas nenumatytas.

Svarbu ir tai, kad UAB „I. O.“, atstovaujanti Pareiškėjai, 2020-01-21 į Kauno TM kreipėsi dėl importo mokesčių perskaičiavimo, pati pripažindama, kad prekėms, deklaruotoms ginčo EID, pagal muitinio įforminimo metu pateiktus EUR.1 judėjimo sertifikatus, apskaičiuojant maitą, buvo nepagrįstai pritaikytas 0 proc. lengvatinis maito tarifas. O Pareiškėja dėsto prieštarinę poziciją, nurodydama, kad be jokių abejonių Izraelio muitinės išduoti EUR.1 judėjimo sertifikatai patvirtina lengvatinio maito tarifo taikymą. Tačiau Pareiškėja nepateikė naujų įrodymų, patvirtinančių galimybę taikyti lengvatinį maito tarifą, kaip tai numatyta minėtame 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendime, o tik pakeitė savo poziciją.

Dėl atsisakymo išieškoti Pareiškėjai apskaičiuotus mokesčius ir su jais susijusias sumas

Pareiškėja prašo, remiantis Sąjungos muitinės kodekso 120 straipsniu, atsisakyti išieškoti 58 145 Eur importo maito ir 1 298 Eur maito delspinigių sumą.

Jau pasisakyta, kad Pareiškėja nepagrįstai taikė lengvatinę maito tarifo normą iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms, nes 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimo 16 straipsnyje aiškiai yra nurodyta kokioms prekėms lengvatinis maitų tarifas taikomas, t. y. Bendrijos kilmės prekėms importuojamoms į Izraelį arba Izraelio kilmės prekėms importuojamoms į Bendriją.

Pareiškėja laikotarpiu 2017-07-20 iki 2019-10-30 importavo prekes net 10 kartų, EID „44“ langeliuose nurodant klaidingą dokumento kodą „U090“ ir prie jo įrašant atitinkamų EUR.1 judėjimo sertifikatų numerius ir datas. Muitinės departamentas pažymi, kad kodas „U090“ yra naudojamas norint pasinaudoti lengvatiniu maito tarifu esant visai kitokioms faktinėms aplinkybėms pagal Europos ekonominės bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą. Susidariusi situacija, kada iš Izraelio gabenant ES prekes (Pareiškėjai neabejotinai šis faktas buvo žinomas) EID buvo 10 kartų nurodomas klaidingas dokumento kodas „U090“ ir prie jo įrašomi Izraelio muitinės išduotų EUR.1 sertifikatų numeriai ir datos, patvirtina, kad tokie Pareiškėjos veiksmai negali būti vertinamai kitaip, nei kaip turintys apgaulės požymių arba akivaizdžiai aplaidūs.

Taip pat atmetami Pareiškėjos motyvai, kad muitinės pareigūnai privalėjo laiku patikrinti deklaracijų duomenis ir nustačius, kad lengvatinis maito tarifas netaikytinas, neiforminti importo deklaracijų. Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies a) punkte numatyta, kad pateikdamas muitinei deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją ar pranešimą apie

reeksportą arba prašymą išduoti leidimą ar priimti kitą sprendimą, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už deklaracijoje, pranešime arba prašyme pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą. Pareiškėja negali perkelti atsakomybės už jai teisės aktais priskirtų pareigų nevykdymą. Pareiškėja, būdama pakankamai rūpestinga, turėjo ir galėjo įsitikinti, ar importuojamoms iš Izraelio ES kilmės prekėms taikytinas lengvatinis maito tarifas, o pateikiant EID užtikrinti, kad jose būtų nurodyta tiksli ir išsami informacija. Pareiškėjos prašymas atsisakyti išieškoti importo maito ir maito delspinių sumą netenkintinas.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas atmetinas, skundžiamas Muitinės departamento 2020-04-23 sprendimas Nr. 1A-73 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai apskaičiuotos mokestinės prievolės: 58 145 Eur maito, 12 211 Eur PVM bei 1 298 Eur maito delspinių pagrįstumo, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja nepagrįstai iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms (dažams) taikė lengvatinį maito tarifą, taip pat dėl mokesčių administratoriaus atsisakymo tenkinti Pareiškėjos prašymą atsisakyti išieškoti importo maito ir maito delspinių sumą, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 120 straipsnio 1 dalimi.

Pareiškėja importavo iš Izraelio ES kilmės prekes, kurias deklaravo ginčo EID (išvardintos Komisijos sprendimo p. 1). Pareiškėjai muitinio įforminimo metu pateikus prekių kilmės dokumentus – EUR.1 judėjimo sertifikatus, importuotoms prekėms pritaikytas 0 proc. lengvatinis maito tarifas ir apskaičiuotas PVM. UAB „I. O.“, atstovaujanti Pareiškėjai, 2020-01-21 į Kauno TM kreipėsi dėl importo mokesčių perskaičiavimo, paaiškindama, kad prekėms, deklaruotoms ginčo EID, pagal muitinio įforminimo metu pateiktus EUR.1 judėjimo sertifikatus apskaičiuojant maitą, nepagrįstai pritaikytas 0 proc. lengvatinis maito tarifas, todėl paaiškėjęs, kad prekėms pagal ginčo EID negalima taikyti lengvatinio režimo, paprašė Kauno TM pataisyti ginčo EID duomenis ir perskaičiuoti mokesčius. Kauno TM atliko supaprastintą mokestinį patikrinimą dėl Pareiškėjos iš Izraelio importuotų prekių, deklaruotų minėtomis EID, importo mokesčių perskaičiavimo ir padarė išvadą, kad iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms lengvatinio maito tarifo taikymas nenumatytas. Todėl pritaikius trečiųjų šalių maito tarifą, Kauno TM Pareiškėjai apskaičiavo aukščiau nurodytą ginčo mokestinę prievolę. Pareiškėja savo skunde Komisijai neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl prekėms taikytino maito tarifo dydžio bei aritmetinio maito, PVM bei maito delspinių sumų apskaičiavimo. Pareiškėja skunde ir Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu pateiktų argumentų pagrindu nurodė, kad nagrinėjamu atveju ES kilmės prekių, nepriklausomai nuo to iš kokios šalies jos yra importuotos, nebuvo pagrindo prilyginti trečiųjų šalių kilmės prekėms ir apmokestinti importo maitu. Taip pat, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 120 straipsniu, Pareiškėja prašo pakeisti Muitinės departamento sprendimą ir atsisakyti išieškoti 58 145 Eur importo maito ir su ja susijusią 1 298 Eur maito delspinių sumą.

Įvertinusi byloje esančią medžiagą bei atsižvelgdama į Pareiškėjos skundo bei Pareiškėjos atstovo Komisijos posėdyje nurodytus argumentus, Komisija pasisakys, ar nagrinėjamu atveju, pirma, mokesčių administratorius, išnagrinėjęs UAB „I. O.“, atstovaujančios Pareiškėjai, prašymą, pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjos iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms lengvatinis maito tarifas netaikytinas bei papildomai apskaičiavo ginčo mokestinę prievolę ir, antra, ar pagrįstai netenkino Pareiškėjos prašymo atsisakyti išieškoti importo maito ir maito delspinių sumą.

Dėl lengvatinio maito tarifo

Sutarties dėl ES veikimo (suvestinė redakcija; 2016/C 202/01) 28 straipsnis nustato, kad Sąjunga apima visą prekybą prekėmis apimančią muitų sąjungą, kurioje tarp valstybių narių uždraudžiami importo ir eksporto muitai bei visi lygiaverčio poveikio mokėjimai, o jų santykiams su trečiosiomis šalimis nustatomas bendrasis muitų tarifas. Sąjungos muitinės kodekso 56 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog mokėtinas importo ir eksporto muitas nustatomas remiantis

Bendruoju muitų tarifu, o šio straipsnio 2 dalies d) punkte nustatyta, kad bendrąjį muitų tarifą sudaro lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimuose, kuriuos Sąjunga sudarė su tam tikromis Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba su tokių šalių ar teritorijų grupėmis. Sąjungos muitinės kodekso 64 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad prekių, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, nustatytos susitarimuose, kuriuos Sąjunga sudarė su tam tikromis Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba su tokių šalių ar teritorijų grupėmis, lengvatinės kilmės taisyklės nustatomos tuose susitarimuose. Kaip minėta, lengvatinė prekyba tarp ES ir Izraelio vykdoma vadovaujantis 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimu. Pagal šio sprendimo 16 straipsnio nuostatas importo muitų lengvatos, pateikus EUR.1 judėjimo sertifikatą, EUR – MED judėjimo sertifikatą arba sąskaitos faktūros deklaraciją, taikomos, kai Bendrijos kilmės prekės importuojamos į Izraelį arba Izraelio kilmės prekės importuojamos į Bendriją.

Pagal išdėstytą teisinį reglamentavimą lengvatinių tarifų priemonės importuotoms prekėms taikomos kaip tai nustatyta susitarimuose, kuriuos ES sudarė su tam tikromis Sąjungos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba tokių šalių ar teritorijų grupėmis. Taigi, importuojant prekes iš Izraelio, lengvatinis maito tarifo taikymas galimas tik tuo atveju, kai prekės yra Izraelio kilmės.

Nagrinėjamu atveju dėl Pareiškėjos iš Izraelio importuotų prekių ES kilmės ginčas nekyla. Pagal 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimo nuostatas importo muitų lengvatos taikomos tik prekėms, kurių kilmės šalis – Izraelis. Vadinasi, Pareiškėjai nepateikus įrodymų, kad pagal ginčo EID iš Izraelio importuotos prekės yra Izraelio kilmės, mokesčių administratorius pagrįstai nusprendė, kad šioms importuotoms ES kilmės prekėms lengvatinis maito tarifas netaikytinas. Pareiškėja savo teiginių, jog ES kilmės prekių, nepriklausomai nuo to iš kokios šalies jos yra importuotos, nėra pagrindo apmokestinti importo maitu, nepagrindė teisės aktų nuostatomis. Šiame sprendime jau minėta, lengvatinių tarifų priemonės į ES importuotoms prekėms taikomos kaip tai nustatyta ES susitarimuose su trečiosiomis šalimis, ginčo atveju – lengvatinio maito tarifo taikymas nustatytas 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendime. Kitaip aiškinti ar taikyti šio susitarimo nuostatų dėl lengvatinio maito tarifo taikymo, nei išaiškino ir taikė mokesčių administratorius, Komisija neturi pagrindo. Pareiškėjos skunde nurodyta ESTT praktika ar cituojamos Sąjungos muitinės kodekso normos nėra taikytinos ginčo situacijai, t. y. šioje mokesstinėje byloje nagrinėjamos faktinės aplinkybės (*iš trečiosios valstybės į ES importuojamos ES kilmės prekės, tačiau pagal ES ir trečiosios valstybės susitarimą importo muitų lengvatos taikytinos tik trečiosios valstybės kilmės prekėms*) neatitinka faktinių aplinkybių Pareiškėjos skunde nurodytose ESTT bylose ar cituojamose Sąjungos muitinės kodekso normose.

Pareiškėja nurodo, kad Kauno TM neginčijo Izraelio muitinės išduotų EUR.1 sertifikatų ir neteikė Izraelio muitinei paklausimo apie pastarosios išduotus judėjimo sertifikatus, kas patvirtina, kad EUR.1 sertifikatų turinys yra teisingas. Šiuo aspektu Komisija sutinka su skundžiamame sprendime išdėstyta pozicija, kad EUR.1 sertifikatų turinio teisingumas nebuvo ginčijamas, nes iš jų ir EID turinio aiškiai matyti, kad iš Izraelio buvo importuotos ES kilmės prekės, kurioms pagal 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimą importo muitų lengvatų taikymas nenumatytas.

Įvertinusi visas nurodytas faktines aplinkybes ir išdėstytą teisinį reglamentavimą, Komisija daro išvadą, kad Kauno TM, atlikusi Pareiškėjos supaprastintą mokesstinį patikrinimą, pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjos iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms lengvatinis maito tarifas netaikytinas, t. y. pagrįstai ir teisėtai tenkino UAB „I. O.“, atstovaujančios Pareiškėjai, prašymą ir perskaičiavo importo mokesčius. Pareiškėja Muitinės departamentui teikdama skundą dėl Kauno TM supaprastintos patikrinimo ataskaitos pakeitė savo poziciją, tačiau Pareiškėjos pasikeitusios pozicijos tiek skunde Muitinės departamentui, tiek skunde Komisijai nurodytais motyvais nėra pagrindo pripažinti pagrįsta.

Dėl atsisakymo išieškoti Pareiškėjai apskaičiuotus mokesčius ir su jais susijusias sumas

Pareiškėja prašo pakeisti Muitinės departamento skundžiamą sprendimą ir atsisakyti išieškoti 58 145 Eur importo maito ir su ja susijusią 1 298 Eur maito delspinigių sumą, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 120 straipsniu.

Sąjungos muitinės kodekso 120 straipsnio 1 dalis numato, kad importo ar eksporto maito suma gražinama arba atsisakoma ją išieškoti siekiant teisingumo, jei skola muitinei yra atsiradusi susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, kurias vertinant skolininko veiksmuose nepastebėta apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių. Minėto straipsnio 2 dalyje paaiškinama – „Tai, kad susiklostė 1 dalyje nurodytos ypatingos aplinkybės, nustatoma tuomet, kai įvertinus atvejo aplinkybes paaiškėja, kad situacija, į kurią pateko skolininkas, yra išskirtinė palyginti su kitų tuo pačiu verslu užsiimančių operacijų vykdytojų situacija ir kad tokioms aplinkybėms nesuklosčius jis nebūtų nukentėjęs dėl importo arba eksporto maito sumos surinkimo.“

Vadinasi vertinant, ar yra pagrindas pagal minėto Sąjungos muitinės kodekso straipsnio nuostatas atsisakyti išieškoti Pareiškėjai apskaičiuotą maitą ir maito delspinigius, Pareiškėja privalo įrodyti, kad ji buvo ypatingoje situacijoje, palyginti su kitais tą pačią veiklą vykdančiais ūkio subjektais, ir kad ji pagrįstai negalėjo nustatyti klaidų, padarytų taikant muitinės teisės aktus.

Iš bylos medžiagos matyti, kad nagrinėjamu atveju išskirtinių aplinkybių (ypatingos situacijos), kurias vertinant pačios Pareiškėjos veiksmuose nebūtų akivaizdaus aplaidumo požymių, nenustatyta. Ypatingos padėties egzistavimą Pareiškėja grindžia aplinkybėmis dėl muitinės pareigūnų veiksmų įforminant ginčo F. P. nagrinėjamu atveju Pareiškėjos nurodytų aplinkybių nėra pagrindo traktuoti kaip išskirtinių ar kaip ypatingos situacijos, nesant pačios Pareiškėjos akivaizdaus aplaidumo. Visų pirma, Muitinės departamentas teisingai pažymėjo, kad Pareiškėja negali perkelti atsakomybės muitinei už jai minėtame Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies a) punkte nustatytų pareigų nevykdymą. Pagal šios teisės normos nuostatas pati Pareiškėja yra atsakinga už deklaracijoje (pranešime arba prašyme) pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą. Be to, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2003-11-17 nutarime yra konstatavęs, kad mokesčių mokėtojas, turėdamas konstitucinę pareigą sąžiningai mokėti mokesčius, pats turi būti suinteresuotas, kad mokesčiai būtų apskaičiuojami teisingai. 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 40 straipsnyje nurodytas mokesčių mokėtojų pareigų sąrašas, kurio 1 punkte nurodyta, kad mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokesčinę prievolę, o šio straipsnio 4 punkte nustatyta, jog privalo teisingai apskaičiuoti mokesstį, vadovaudamasis mokesčių įstatymais. Taigi pati Pareiškėja turėjo pareigą teisingai, remdamasis teisės aktų nustatyta tvarka, užpildyti ginčo importo F. P., kaip minėta aukščiau, Pareiškėja nepagrįstai taikė lengvatinę maito tarifo normą iš Izraelio importuotoms ES kilmės prekėms, nors pagal 2005-12-22 ES – Izraelio asociacijos tarybos sprendimo nuostatas lengvatinis maitų tarifas taikomas tik Izraelio kilmės prekėms. Trečia, Pareiškėja laikotarpiu 2017-07-20 iki 2019-10-30 importavo prekes net 10 kartų, EID „44“ langeliuose nurodydama klaidingą dokumento kodą „U090“ ir prie jo įrašant atitinkamą EUR.1 judėjimo sertifikatų numerius ir datas, nors kodas „U090“, kaip nurodyta Kauno TM supaprastinto patikrinimo ataskaitoje, yra naudojamas norint pasinaudoti lengvatiniu maitų tarifu importuojant ES kilmės prekes iš Šveicarijos. Pareiškėja importavo prekes iš Izraelio, todėl Pareiškėjos veiksmai minėtu pakankamai ilgu laikotarpiu ginčo EID nurodant kodą „U090“ negali būti vertinami kaip neturintys akivaizdaus aplaidumo požymių. Ir, ketvirta, kaip minėta, UAB „I. O.“, atstovaujanti Pareiškėjai, pateikdama Kauno TM prašymą dėl importo mokesčių perskaičiavimo pati pripažino, kad prekėms, deklaruotoms ginčo EID, nepagrįstai pritaikytas 0 proc. lengvatinis maito tarifas. Be to, Pareiškėja nepateikė įrodymų, jog ji pateko į situaciją, kuri yra išskirtinė palyginti su kitų tuo pačiu verslu užsiimančių operacijų vykdytojų situacija.

Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad Pareiškėja neįrodė, jog skola muitinei yra atsiradusi susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, kurias vertinant skolininko veiksmuose nepastebėta apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių, todėl Muitinės departamentas pagrįstai netenkino Pareiškėjos prašymo atsisakyti išieškoti importo

muito ir muito delspinigių sumą, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 120 straipsnio 1 dalimi.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-04-23 sprendimą Nr. 1A-73.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė	Edita Galiauskaitė
Komisijos narys	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė